گفت‌وگوی «جوان» با امرالله احمدجو کارگردان سریال ماندگار روزی روزگاری

الهام‌بخش‌تر از تعزیه در هنر نمایش نمی‌شناسم

سازمان گردشگری اگر متوجه باشد که تعزیه چه ظرفیت‌هایی برای گردشگری دارد از رونق آن حمایت خواهد کرد

زینب امجدیان

تعزیه اصیل‌ترین نمایش ایرانیان است که طی دهه‌های اخیر به دلیل بی‌توجهی مسئولان فرهنگی و رسانه‌ای مهجور مانده است. «جوان» در این باره با امرالله احمدجو کارگردان سریال ماندگار روزی روزگاری گفت‌وگو کرده است.

جایی گفتید برخی سکانس‌های سریال روزی روزگاری را بر اساس تعزیه میزانسن‌بندی کردید، اینکه تعزیه واقعاً این‌قدر امکان برای الهام‌بخشی تکنیکی داشته باشد موضوع عجیب و جالبی است. درباره قابلیت‌های تعزیه در سینما کمی برایمان توضیح بدهید. به ویژه اینکه سریال روزی روزگاری جزو نوستالژی‌های بسیاری از مردم ایران هم هست.

واقعیت ماجرا این است که از ظرفیت تعزیه می‌توان در سینما بهره برد و من که شخصاً زیاد بهره بردم. در میزانسن‌های سریال روزی روزگاری در چرخش‌های دوربین و حرکت‌های بازیگران و برخی از فانتزی‌ها ملهم از تعزیه هستند. تعزیه به نظر من اصل و اساس نمایش است. آنچه ما به عنوان نمایش آیینی تعزیه داریم این است که تماشاچی صرفاً تماشا نمی‌کند و شرکت‌کننده هم هست. تفاوت نمایش‌های آیینی با نمایش‌های معمول همین است. در نمایش معمولی که بخشی از آن هم از غرب آمده تماشاچی دخالتی در خود نمایش نمی‌کند اما نمایش‌های آیینی یا آیین‌های نمایشی تماشاچی ندارند، شرکت‌کننده دارند و تعزیه واقعاً یک منبع عظیم از هر جهت مناسب برای کارهای نمایشی است. غربی‌ها زیاد از تعزیه ما الهام گرفته‌اند و استفاده کرده‌اند. تعزیه یک نمایش بزرگ و از هر جهت پر و پیمان است که هر چه شما به لحاظ قابلیت‌های نمایشی تصور کنید در این مراسم هست. البته تعزیه در درجه اول یک منظومه است که قصه کربلا را تعریف می‌کند نه تاریخ کربلا را. تعزیه سعی می‌کند به قصه عاشورا و روح عاشورا تجسم بیرونی بدهد و خیلی پایبند تاریخ نیست هر چند که ملهم از تاریخ است اما متعهد کامل به تاریخ نیست. تاریخ را روی منبر در کتاب‌ها و در جاهای دیگر توضیح می‌دهند اما تعزیه سعی می‌کند روح عاشورا را مجسم کند و منظومه‌ای است که هر بخشی را یک راوی به عهده می‌گیرد که روایت کند بنابراین تعزیه‌خوان‌ها بازیگر نیستند، راوی هستند. مثل نقال‌هایی که سرتاسر یک قصه را در قهوه‌خانه یا پرده‌خانه‌ها روی پرده شخصاً تعریف می‌کنند و حداکثر یک بچه مرشد دارند که کمک حال است. راوی‌های تعزیه و نقال‌های تعزیه هر کدام به تناسب صدا و فیزیک و شرایط ظاهری‌شان زبان حال بخشی از شخصیت‌ها را بیان می‌کنند و این گونه تعزیه شکل می‌گیرد. این نمایش قرن‌ها توسط میلیون‌ها عاشق سیدالشهدا(ع) صیقل داده شده و خلاقیت در هر گوشه و زاویه آن جاری است، به این جهت می‌شود از آن الهام گرفت و می‌شود آموخت و می‌شود برای فیلمسازی مبنا قرار داد و حتی برای کارهای نمایشی رادیویی از آن بهره برد چون روایتگری در آن تصویری است. یعنی راوی جوری روایت می‌کند که برای شنونده تنها هم ایجاد تصویر می‌کند. این بی‌نظیر است.

شما از تعزیه در سریال روزی روزگاری چه بهره‌هایی بردید؟

خیلی به دردم خورد. آن گردش‌ها که از آنها الهام گرفتم یا بخش‌های غیرفانتزی مثل همان شیر در تعزیه، آنجا که با دهل می‌پرسد از پدرش و آن سرنازن پاسخ می‌دهد. این در واقعیت نیست اما من از آن استفاده کردم و به صورت مکالمه بهره بردم. از فانتزی‌های تعزیه الهام گرفتم، از صحنه‌آرایی. در حال حاضر این‌طور نیست که ما هر چه بخواهیم در صحنه فراهم شود. از امکانات صحنه و آنچه مورد نیاز است کمبودهایی داریم. اغلب کارگردان‌ها که با آنها صحبت کنید گله‌مند هستند و می‌گویند تدارکات خوب عمل نکرد و آنچه مدنظرشان بود فراهم نشد و صحنه‌هایی تدارک نشد اما کارگردان آشنا به تعزیه می‌داند چگونه با کمترین ابزار تعزیه را شکل دهد و صحنه‌آرایی کند. در دوره‌های مختلف با خلاقیت تمام می‌آمدند کار می‌کردند و می‌توان از تفکیک رنگ سبز و قرمز بین اشقیا و اولیا این را دید. اینها می‌تواند منشأ کمک سینماگر و فیلمساز ما باشد. من چیزی را بهتر از تعزیه سراغ ندارم که منبع تحقیق و آموزش قرار بگیرد.

تعزیه چه امکاناتی در اختیار یک کارگردان قرار می‌دهد؟

تعزیه در صحنه‌آرایی بسیار منعطف است یعنی می‌شود حتی با تعداد بسیار انگشت‌شمار تجهیزات و افراد تعزیه خام برگزار کرد و هم می‌شود خیلی گسترش داد و به‌فرض اگر محل برگزاری کنار رودخانه‌ای باشد عظیم‌تر از رود فرات به‌اندازه‌ای بسیار زیاد لباس و ابزار صحنه و اسلحه در اختیارتان باشد که چندین برابر لشکر اشقیا سیاهی لشکر داشته باشید باز هم مانعی برای اجرا ندارید. همان رودخانه را می‌توان تبدیل به یک نهر کرد یا تقلیل داد و یا حتی به وقتی جوی و نهر آب نیست یک تشت آب می‌تواند نماد دجله باشد. یا برای مثال تخت تعزیه که معمولاً حسینیه‌ها و محل برگزاری تعزیه یک تخت در وسط دارند و شرکت‌کنندگان دور تا دور آن می‌نشینند. دور زدن تعزیه‌خوان دور تخت نماد یک مسیر است. فرض کنید از کوفه تا کربلا. از مدینه تا مکه یا هر جایی که مقصود و منظور آن تعزیه است و خیلی چیزهای دیگر. در لباس‌ها این دقت بوده که سبز چشم‌نواز منتسب به اولیا است و ایشان را با لباس قرمزرنگ و سرخ‌رنگ اشقیا جدا می‌کند و حتی رنگ‌آمیزی در پر شترمرغ‌هایی که به کلاهخود می‌زنند رعایت شده است. ما به جای تقلید خام نچسب از اپرا که مال غربی‌هاست تعزیه را داریم که به نوعی نمایش آیینی موزیکال است و هم منظوم است. روایت تعزیه و گفت‌وگوها و گفتار و توضیحات تماماً در تعزیه منظوم است و با آواز خوانده می‌شود و حتی ابزار موسیقی هم بخش حتمی تعزیه است. طبل و شیپور و... اینها در اغلب تعزیه‌ها هست. در بیشتر تعزیه‌ها دیدیم که از سازهای بادی استفاده می‌شود به خصوص از شیپور.

چرا تعزیه این قدر مهجور است؟

خیلی‌ها از تعزیه تعریف درست ندارند و متوجه نبودند کسی که فرض کنیم عهده‌دار روایت زبان حال حضرت زینب(س) هست همه می‌دانند که مثلاً یک مش‌حسن است که سن و سالی دارد و ریشش از زیر نقابی که به صورت زده پیداست و مرد است و لباسش هم خیلی زنانه نیست. لباسی که طراحی شده معمولاً یک لباده گلدار بلند است.

برخی دچار این توهم می‌شوند که نقش حضرت زینب(س) را بازی می‌کنند ولی ابداً در تعزیه نقش بازی کردن وجود ندارد. بیشتر راوی هستند. آن نوشته که عنوانش نسخه تعزیه هست در دفترچه‌ها نوشته می‌شود. این اشعار نوشته شده و این حتماً جزو واجبات تعزیه است که تعزیه‌خوان حتی اگر تعزیه‌خوان قدیمی است و همه را حفظ است محض ظاهر حتماً باید این را بگیرد به دستش و وانمود کند که از رو دارد می‌خواند. حق ندارد این را بگذارد پر شالش که توهم نقش بازی کردن به وجود بیاید و باید نشان دهد و پیدا باشد که من دارم از روی یک نوشته‌ای چیزی را برای شما روایت می‌کنم. اگر اینها را نشناسند یا متأسفانه با نمایش جابه‌جا بگیرند درک درستی از ابعاد هنری آن پیدا نمی‌کنند و درک نکردن‌ها باعث شده که تعزیه مهجور بماند. البته رقبایی هم که پیدا شده مثل سینما و تلویزیون و تئاتر رونق سابق را از تعزیه و از همه آیین‌های نمایشی گرفته است. فرض کنیم عزاها و عروسی‌ها و آیین‌های قومی خیلی مفصل برگزار می‌شد اما می‌بینیم که خیلی از آنها تعطیل شدند و اگر هم باشند در جاهای دور و آنهایی که برگزار می‌شود در عید نوروز یا محرم است که خیلی کمتر از سابق است.

فکر می‌کنید مسئولان فرهنگی برای رونق تعزیه و شناساندن این میراث ملی به نسل‌های بعد چقدر می‌توانند نقش داشته باشند؟

وزارت ارشاد می‌تواند برای رونق تعزیه وارد ماجرا شود و به جای سرمایه‌گذاری در جاهایی که می‌توان گفت زائد هستند و بدون استفاده، بنیادی را هر چند کوچک راه‌اندازی کنند و مشغول کار شوند و به داد این داستان و این هنر ملی برسند. حتی آن بنیاد استقلال کامل داشته باشد و کارش جدی گرفته شود و دقت زیاد در همه جوانب و هزینه‌های آن شود.

برای برون‌رفت از این وضعیت چه باید کرد؟

حمایت از تعزیه باید جزو سیاست‌های قطعی و حتمی در جمهوری اسلامی باشد و به نظرم نباید نیازی به تأکید بنده یا دیگری داشته باشد. چون به اعتقادات مذهبی و ملی ما مربوط می‌شود. واقعاً لازم است که یک بنیاد یا یک سازمانی چیزی برای تعزیه با تشکیلاتی مانند بخش تحقیق پایه‌ریزی شود. کتابخانه داشته باشد، بخش آرشیو فیلم و عکس داشته باشد، بخش معماری داشته باشد برای احداث حسینیه‌های مناسب در جاهای مختلف، تربیت تعزیه‌خوان و خیلی کارهای دیگر انجام بدهد، ابزار و لباس و چیزهای دیگر تهیه کند و مطمئن باشید بهره‌اش کم از فیلمسازی نخواهد بود. حتی می‌تواند در گردشگری کلی فایده داشته باشد. فرض کنید ما حسینیه‌های خاصی داشته باشیم که سراسر سال به عنوان یک جای دینی گردشگرهای خارجی بروند و مشاهده کنند. سازمان گردشگری می‌تواند از این موضوع حمایت کند اگر متوجه باشند که چه ظرفیت‌هایی برای گردشگری دارد. وزارت ارشاد حقوقی برای تعزیه‌خوان‌ها و تعزیه‌شناس‌ها و محققان معین کند. آن زمان است که می‌تواند از این مهجوریت دربیاید و اهل نمایش ما چه فیلمساز و چه تئاتری و دیگران، چه اهل ادبیات و محققی‌ها در نسل جدید از این رونق گرفتن بهره ببرند و جان دوباره به تعزیه داده شود و به آن عظمت سابقش برسد. این خیلی دور از دسترس نیست. بیخ چنگ است و کافی است که متولیان اراده کنند و آستین بالا بزنند ان‌شاءالله.

پس اینکه عده‌ای القا می‌کنند تعزیه دیگر سلیقه مردم نیست را شما از اساس بی‌اعتبار می‌دانید؟

تعزیه سلیقه مردم است. مگر سلیقه مردم سینه‌زنی و زنجیرزنی نیست؟! می‌بینید که همه ساله در سراسر ایران این مراسم برگزار می‌شود چون در آن شرکت فعال دارند اما تعزیه یکی به جهت رقبایی که به جهت دست‌کم گرفته شدن و سرسری گرفته شدن این گونه مهجور شده است. امکانات بالقوه‌اش عشق به عاشورا است و خودتان به چشم دارید می‌بینید و همیشه مراسم مربوط به محرم خیلی با شور و حرارت برگزار می‌شود؛ نمونه‌اش همین پیاده‌روی اربعین که با چه شور و حرارتی در حال برگزاری است. اگر اراده باشد و همان‌طور که گفتم اگر آن سازمان وارد کار شود بحمدالله شکل بگیرد و جدی به این موضوع پرداخته شود جذابیت‌های تعزیه خودش را نشان می‌دهد.

از مشکلات برخی تعزیه‌ها که در ایام محرم برگزار می‌شود و ضعیف است و کیفیت مناسب ندارد چیست؟

من خودم تعزیه‌خوان بودم. تعزیه را تا حدودی از درون می‌شناسم. ما روزشماری می‌کردیم تا محرم شود، همه خانواده تقریباً تعزیه‌خوان بودند و من و همبازی‌هایم در ایام محرم هم تماشاچی بودیم و بعضاً تعزیه‌خوانی هم می‌کردیم. من در نقش کودکان مثل طفلان مسلم می‌خواندم. من در مقطعی زیباترین تعزیه‌ها و آراسته‌ترین تعزیه‌ها را رفتم در سراسر ایران و از نزدیک مشاهده کردم. چون طالب تعزیه بودم هر جای ایران بود برای تماشا رفتم اما شکیل‌ترین تعزیه را تعزیه روستای خودمان در زیادآباد میمه دیدم. چون در جوانی ما یک تعزیه‌گردان به نام شیخ زین‌الدین ملودی‌ها که شاعر و واعظ باهوش و اهل مطالعه‌ای بود و بسیار خوش‌صدا بود و ذهن خلاقی هم داشت تعزیه‌های روستای ما را برگزار می‌کرد. تعدادی هم تعزیه‌خوان خوش‌صدا و مناسب نقش‌ها در آن دوره بودند و اینها باعث شد من شکیل‌ترین تعزیه‌ها را شاهد باشم. برای همین تعزیه در ذهن من ماندگار شد. اگر در کار تعزیه عشق نباشد و انتخاب‌ها درست نباشد، نظم نداشته باشند و کارگردانی و تعزیه‌گردان با کیفیت اجرا نکنند روی مخاطب تأثیرگذار نخواهد بود. باید کارگردان با دقت زیاد بالای سر کار باشد که منسجم و دیدنی برگزار شود.

تعزیه چه اندازه ظرفیت بازسازی به عنوان یک تئاتر تلویزیونی را دارد؟

بهره بردن تلویزیون، سینما و در کل فیلم از آیین‌های نمایشی، لوازم خودش را می‌خواهد. بستگی به این دارد که ما با چه دقتی از ابزار سینمایی و بیان تصویری استفاده کنیم اما اصل داستان همان تعزیه است که باید درست برگزار شود. شاید بشود دست‌کم کاری کرد مثلاً بنیاد بزرگی که منظور من بوده و آرزوی من هست و خیلی دور از دسترس به نظر نمی‌رسد در صدا و سیما به عنوان یک واحد شکل بگیرد برای تعزیه و همه‌ساله با گلچین کردن تعزیه‌خوان‌های توانا، از سراسر ایران تعزیه‌ها را نظم بدهد و با ضبط درست و عالی در محرم و صفر روی آنتن ببرد. تعزیه بهتر است در چهارچوب خودش بماند. تعزیه قصد و مقصودش مطلقاً تاریخ نیست و روایت تاریخ نیست. قرار است روح ما را تکان دهد و حزن‌برانگیز باشد و مفاهیم ذهنی را به شکل نمایش نشان دهد. مجاز است مثل کلیم کاشانی از فرشتگان عرش بگوید که چه می‌کردند اما شعر این اجازه را به او می‌دهد. از مجازها، مجاز است که استفاده کند. تعزیه هم از این جنس روایت است. تعزیه چهارچوب خود را با اینها تشکیل داده است.

تعزیه در زمان خودش مردم را تحت تأثیر قرار می‌داد و به فکر وامی‌داشت یعنی این همه ظلم، در تاریخ بی‌نظیر است. دقت داشته باشید واقعه عاشورا و محرم در تاریخ کل جهان بی‌نظیر است. در تاریخ کل بشریت در اسلام و غیر از آن نمی‌توان به لحاظ معنایی نمونه‌اش را پیدا کرد. شما حرکت آب را ببینید مسئله تشنه شهید شدن که از عجایب روزگار است که از حضرت مسلم(ع) شروع می‌شود. اولین شهید این واقعه ایشان است که به شکل غریبی سفر ایشان به مسئله آب و تشنگی گره می‌خورد. این طرف هم وقتی امام حسین(ع) می‌رود و اینجا آب در سرگذشت عباس(ع) معنا پیدا می‌کند. مسئله حر را شما دقت کنید. این مسئله تحول، به خود آمدن، چقدر قوی در دل عاشورا نهفته و اشکار می‌شود.

در خمینی‌شهر که یکی از پایه‌های مرکزی برگزاری تعزیه است، بسیار جالب است که در روز عاشورا مردم در همه میدان‌های شهر جمع می‌شوند و یک گروه می‌آید بخشی و سکانسی را در این میدان اجرا می‌کند و می‌رود. در گذر بعدی همان را اجرا می‌کند. بعد گروه بعدی می‌آید ادامه اجرای قبلی را روایت می‌کند و بعد می‌رود در میدان جلوتر همان را اجرا می‌کند، تا شب. در نهایت هفت، هشت گروه مختلف تعزیه را اجرا می‌کنند و خیلی خاص است و این است که می‌توان گفت تعزیه نمایش نیست و تعزیه‌خوان بازیگر نیست. اینجا چقدر خلاقانه با این فرم برجسته شده شما یک حر نمی‌بینید، یک عباس نمی‌بینید، یک شمر نمی‌بینید. اشخاص مختلف که شکل همه‌شان فرق می‌کند می‌آیند و روایت می‌کنند و اینجا یک فاصله‌گذاری ظریف ایجاد می‌شود و شرکت‌کننده یک روایت را می‌بیند نه یک نمایش را.

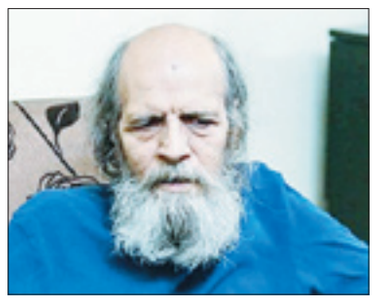

خبرگزاری برنا

> در نمایش معمولی که بخشی از آن هم از غرب آمده تماشاچی دخالتی در خود نمایش نمی‌کند اما نمایش‌های آیینی یا آیین‌های نمایشی تماشاچی ندارند، شرکت‌کننده دارند و تعزیه واقعاً یک منبع عظیم از هر جهت مناسب برای کارهای نمایشی است. غربی‌ها زیاد از تعزیه ما الهام گرفته‌اند و استفاده کرده‌اند. تعزیه یک نمایش بزرگ و از هر جهت پر و پیمان است که هر چه شما به لحاظ قابلیت‌های نمایشی تصور کنید در این مراسم وجود دارد

> تعزیه سلیقه مردم است. مگر سلیقه مردم سینه‌زنی و زنجیرزنی نیست؟! می‌بینید که همه ساله در سراسر ایران این مراسم برگزار می‌شود چون در آن شرکت فعال دارند اما تعزیه یکی به جهت رقبایی که دارد و دیگری به جهت دست‌کم گرفته شدن و سرسری گرفته شدن این گونه مهجور شده است

م‌الف: ۲۴۱۸

نوبت دوم

آگهی فراخوان مناقصه عمومی

یک مؤسسه دولتی در نظر دارد خدمات مورد نیاز خود را از طریق واگذاری به شرکت‌های واجد صلاحیت و دارای توانایی‌های لازم با جزئیات مندرج در اوراق شرایط مناقصه با بهره گیری از سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (setadiran.ir) بصورت الکترونیکی با شماره فراخوان به شرح ذیل تامین نماید.

ردیف	موضوع مناقصه	شماره فراخوان	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه (ریال)
۱	تامین خدمات پشتیبانی و نگهداری سامانه های سازمان الکترونیک، درگاه خدمات الکترونیکی و کارتابل الکترونیک و جستجو گر متین	۲۰۹۸۰۰۴۷۲۸۰۰۰۰۰۸	۲۵۸,۵۰۰,۰۰۰

لذا از کلیه تامین کنندگان واجد شرایط که دارای گواهینامه صلاحیت قانونی در زمینه تامین خدمات موضوع آگهی می باشند، جهت شرکت در مناقصه دعوت به عمل می آید.

زمان دریافت اوراق شرایط شرکت در مناقصه: از مورخ ۱۳۹۸/۷/۳۰ لغایت مورخ ۱۳۹۸/۸/۲ با مراجعه به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت.
مهلت ارائه پیشنهاد: از مورخ ۱۳۹۸/۸/۳ لغایت مورخ ۱۳۹۸/۸/۱۳ با مراجعه به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت.
زمان بازگشایی پیشنهاد قیمت: به شرح مندرج در اوراق شرایط شرکت درمناقصه
نوع تضمین شرکت در مناقصه: ضمانت نامه بانکی و یا سپرده نقدی به شرح مندرج در اوراق شرایط شرکت در مناقصه
برگزاری مناقصه صرفاً از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت می باشد.
متقاضیان شرکت در مناقصه می بایست جهت ثبت نام و دریافت گواهی الکترونیکی(توکن) با شماره ذیل تماس حاصل نمایند:
مرکز پشتیبانی و راهبری سامانه: ۴۱۹۳۴-۰۲۱ و دفتر ثبت نام استان تهران: ۸۸۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۸
ضمنا اوراق شرایط شرکت در مناقصه بر روی سایت پایگاه ملی مناقصات (iets.mporg.ir) قابل دریافت می باشد.

اداره کل پشتیبانی و خدمات عمومی

آگهی دعوت به مجمع عمومی فوق العاده شرکت نگین اعتماد توسعه خوزستان (تعاونی سهامی عام) به شماره ثبت ۵۷۵۳ و شناسه ملی ۱۴۰۰۸۰۵۸۳۵۱

به اطلاع کلیه سهامداران شرکت نگین اعتماد توسعه خوزستان (تعاونی سهامی عام) می رساند که جلسه مجمع عمومی فوق العاده شرکت فوق الذکر راس ساعت ۱۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۸/۸/۸ در محل سالن کنفرانس شرکت تک طرح دز به آدرس خوزستان دزفول خیابان آفرینش تقاطع خیابان شریعتی جنب بانک پاسارگاد پلاک ۱۰ برگزار می گردد.

لذا از صاحبان سهام و نمایندگان آنها دعوت می شود تا با در دست داشتن معرفی نامه از تشکل خود و افراد حقیقی با کارت شناسایی معتبر در جلسه مذکور حضور به هم رسانند.

دستور جلسه مجمع عمومی فوق العاده: ۱. قرائت گزارش هیئت مدیره در خصوص افزایش سرمایه ۲. قرائت گزارش حسابرس شرکت در خصوص تایید افزایش سرمایه ۳. بررسی و تصویب افزایش سرمایه براساس اصل ۱۶۲ قانون تجارت و ماده ۲۰ اساسنامه از مبلغ ۰۰۰/۰۰۰/۵/۰۰۰ ریال به ۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰/۷۰ ریال طی دو سال ٤. بررسی و تصویب سهام ممتاز شرکت تک طرح دز به عنوان متولی و صاحب ایده ۵. بررسی و تصویب آیین نامه بلوک بندی، نقل و انتقال سهام، آیین نامه بازرسی، وظایف و اختیارات هیئت مدیره و مدیرعامل ۶. اصلاح ماده ٤۵ اساسنامه در خصوص انتخاب بازرس ۷. تعیین مبلغ صرف سهام مطابق با ماده ۱۵ اساسنامه

هیئت مدیره شرکت نگین اعتماد توسعه خوزستان (تعاونی سهامی عام)

نوبت دوم

آگهی مزایده عمومی مرحله اول

شهرداری بندر ماهشهر به استناد موافقت نامه شماره ۱۷۱۰/ ش مورخ ۹۰/۱۰/۲۵ شورای اسلامی شهر در نظر پارکینگ ماشین آلات سنگین واقع در جاده کمربندی ابتدای فاز ۷ را از طریق مزایده عمومی به صورت اجاره با شرایط زیر به بخش خصوصی واگذار نماید.

۱. مبلغ پایه اجاره ماهیانه مبلغ ۸۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال و اجاره کل (یک سال) ۹۶۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال می‌باشد.
۲. مبلغ پیش پرداخت ۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال
۳. اسناد مزایده از مورخ ۱۳۹۸/۰۷/۲۸ تا پایان وقت اداری مورخ ۱۳۹۸/۰۸/۱۴ در امور قرادادهای شهرداری واقع در کوی انقلاب - بلوار شهرداری در مقابل پرداخت مبلغ ۳۰۰،۰۰۰ ریال (غیر قابل استرداد) به حساب سیبا ۰۱۰۵۲۹۳۴۸۲۰۰۰ بانک ملی شعبه شهرداری تسلیم و پاکت در مورخ ۱۳۹۸/۰۸/۱۸ به واحد امور قراردادهای شهرداری تحویل می گردد. بازگشایی پاکت‌ها روز یکشنبه مورخ ۱۳۹۸/۰۸/۱۹ می‌باشد.
۴. پیشنهاد دهندگان می‌بایست جهت تضمین شرکت در مزایده پنج درصد مبلغ اولیه (۴۸/۰۰۰/۰۰۰ریال) را به یکی از دو طریق زیر ارائه نمایند.
الف- فیش واریز مبلغ فوق به حساب سیبا ۰۱۰۵۲۹۴۱۶۷۰۰۳ شهرداری بندر ماهشهر نزد بانک ملی شعبه شهرداری بندر ماهشهر .
ب- ضمانت نامه بانکی به نام شهرداری بندر ماهشهر و به مدت سه ماه از تاریخ افتتاح پیشنهادها.
۵- شهرداری در رد یا قبول یک یا کلیه پیشنهادات مختار است.
۶- قیمت پیشنهادی زیر قیمت پایه مردود است.
۷- متقاضیان می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر در ساعات اداری با شماره تلفن ۲۴-۰۶۱۵۲۳۵۰۰۲۳ تماس و یا به آدرس www.mahshahr.ir حاصل نمایند.

امور قراردادهای شهرداری بندر ماهشهر